

Barraca codi 10269 - BV179

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Riera de Vallirana - Urbanització La Soleia
Emplaçament A poca distància a l'oest de la urbanització, prop del carrer de Lleida
Alçada: 167m

Coordenades:

Latitud: 41.38902
Longitud: 1.93896
UTM Est (X): 411291
UTM Nord (Y): 4582487

Classificació

Número de fitxa 08295-176
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enderroc important (coberta i part posterior).
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 1326801DF1812N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca de grans dimensions, del tipus aèria aïllada i orientada al sud-est. La seva planta és rectangular i no ha estat restaurada malgrat l'elevat grau d'enderroc que pateix l'estructura. El sostre està enderroc i cobert amb uralita. La part posterior de l'estructura també està enderrocada, ja que es troba a sobre del torrent. La façana principal està refeta amb ciment. L'interior està molt brut.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

